

Діло

виходить щодня рано

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ:
Львів, Ринок ч. 10, II. пов.
Конто почт. швдн. 143.322
Адреса для телеграм:
„Діло“, Львів.
Головний Редактор прий-
має від 11—12 год. перед-
полуднем.
Рукописи не звертаються.

ПЕРЕДПЛАТА В КРІЮ:
Місячно 5-00 зол.
Чвертьрічно 15-00 „
Піврічно 30-00 „
Річно 60-00 „
ЗА ГРАНИЦЮ: В Америці і Канаді,
Франції, Італії, Бельгії 20 фр. фр.,
Італії 7-50 зол., Німеччині 7-50 зол.,
Швейцарії 5 шв. фр., Чехослова-
ччині 30 ч. к., Румунії 150 лей, Бол-
гарії 7-50 зол., Австрії 7-50 зол.—
Зміна адреси 1 зол.

Телеф. Редакції: 29-41.
Друкарні: 29-26.
В СПРАВІ ОГЛОШЕНЬ
ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІ-
СТРАЦІЇ.
ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА
25 сот.

Власні і міжнародні зобов'язання Польщі супроти українського народу.

Промова посла д-ра Ярослава Олесницького, виголошена на пленарному засіданні сойму дня 6. п. м. при дискусії над внеском ППС про автономію для земель з українською більшістю у Польщі.

(Буквальний переклад з офіційного стенограму.)

Високий Сойме! В справі внеску, який є предметом нинішньої дискусії, покличуся передусім на заяву, яку в нашому імені, в імені Української Парламентарної Репрезентації, сказав наш товариш пос. д-р Баран на Адміністраційній Комісії. Ця заява була подана у пресі і тому не буду томити панів П. буквальним повторюванням. Зазначу тут лише ще раз П. провідну думку, а саме, що — не вирішуючись ідеєю кожного живого народу — вважаємо концепцію територіальної автономії для українських земель, що належать до польської держави, як гарантію розвитку нашого національного життя і тому відносимося до проекту позитивно.

Речник „Строніцтва Народового“ а також і представник Клубу Безпартійного Блюку а. посол Здзіслав Стронський зазначили факт, що під внеском Польської Соціалістичної Партії про автономію для українських земель нема підписів українських послів. На те мушу підкреслити, що ми завжди домагалися від польського уряду виконання його міжнародних зобов'язань (голоси: Вони виконали давно!) — ще перейду до цього, пане после, — і до обговорення тих зобов'язань ще приступлю. В цьому випадку ми стояли на становищі, що саме такий внесок на підставі тих міжнародних зобов'язань повинен був вийти в першій лінії від польського уряду, а не від парламентарної партії, хоч би нею була така поважна партія, якою є партія Шановних Внескодавців. (П. Ст. Стронський: Але урядового внеску панове не могли би підписати).

ІСТОРИЧНИЙ РОЗВИТОК АВТОНОМІСТИЧНОЇ КОНСТИТУЦІЇ.

У зв'язку з дискусією, яку тут переведено, а ще більше з дискусією на Адміністраційній Комісії, на якій ми не могли висловитися у всіх питаннях, мушу піднести всі, на мою думку, важливі та історичні моменти. Національної та територіальної автономії для Східної Галичини домагалися ми і наш нарід, як теж його сойма і Парламентарна Репрезентація в б. австрійській державі від ряду літ. І не була це, як тут зазначив п. посол Здзіслав Стронський, якась інтрига. Це був вислід прокиненої свідомості нашого народу, визволеного з пут панщини і то почавши зраз від 1848 р. Від того часу наш нарід давав доказ своєї національної свідомості. Правда, впродовж довгого часу через куріальну виборчу систему, так до парламенту як і до галицького сойму, в якій то системі перевагу мала шляхта й упривілейовані класи, репрезентація українського народу в Галичині, так в соймі як і в парламенті, була слабка. Але вже перед вибухом світової війни мусів австрійський уряд, а також польський — бо таким був ірраційний чисто польський уряд в Галичині — мусів рахуватися з тими постулатами і бажаннями нашого населення, надаючи йому права майже у кожній ділянці: згадаю тут лише про права мови в державних, краєвих і автономічних установах, згадаю про народні, середні і вищі школи, згадаю вкінці про виборчу соймову організацію з 1914 року, яка вводила національний катастро. Прошу панів, це не було так, як тут говорено, це не була інтрига ані Стадіон, якого іма тут згадувано, — бо у Східній Галичині фактичний уряд і фактичну владу мали поляки. Від відомого часу, коли вони заявили австрійському імператору „Przy tobie Panie stoimy i stać chcemy“, від того часу віддано їм неподільну владу (Голос: Пан Лашинський був тоді!)

КОЛО ПОЛЬСЬКЕ, ПАДЕРЕВСЬКИЙ І ГЛОМБІНСЬКИЙ ЗА АВТОНОМІЄЮ.

Переходжу далі до історії справи автономії наших земель. Підчас світової війни навіть віденське парламентне Коло Польське в 1917—18 рр. займалося справою автономії для Східної Галичини. На весну 1919 р. вважали розв'язку проблеми польсько-українських взаємин шляхом автономії, як річ самозрозумілу і конечну, майже всі верстви, кола і партії польського народу. (Голос: Падеревський). Так, за тою розв'язкою заявився також тодішній прем'єр Падеревський, а навіть конституційний проект Зв'язку Людово-Народового, підписаний проф. Ст. Гломбінським, передбачав створення автономічних територій в границях польської держави. (Голос: То що іншого, це не конституція). Так, це було *pro foro interno*. Але далеко важливішими є постанови, а потім урегулювання тієї справи на форум екстерним, на міжнародному форумі.

ПРОЕКТ ГЕН. БАРТЕЛЕМІ І СТАТУТ НАЙВ. РАДИ.

Підчас польсько-українських боїв в 1918—19 рр. самі поляки кількакратно пропонували заключити тимчасову угоду, завіщення зброї і т. д., на підставі якої Східну Галичину з деякими виїмками (Львовом і т. д.) — треба було вважати українською територією. Потім Найвища Рада Антанти делегувала для поладження польсько-українського конфлікту генерала Бартелемі. Хоча він був відомий зі своїх спеціальних симпатій до поляків, проте запропонував демаркаційну лінію, яка відмежовувала східну територію, з виїмком Львова. Це мало творити підставу будучої дефінітивної угоди. В переговорах з ген. Бартелемі я особисто брав участь і тому можу ствердити їх правдивий зміст. А саме, ген. Бартелемі ждав тоді також визначити нафтовий терен Борислава, але потім, після мого внясення справи, згодився, що той терен остане під управом Комісії Антанти та що би продукція була поділена поміж обі сторони. (П. Радзівіл: Що це має до речі?). Це має до речі, бо хочу довести, як поступала справа автономії і що завжди признавано цю територію як етнічно-відрубну, супроти якої припоровано саме автономічний принцип.

В 1919 р., під покришкою, що річ іде про вигнання більшовиків зі Східної Галичини, вдалося польському уряду (вибуки) — так, не було більшовиків — вдалося польському уряду до Східної Галичини генерала Галлера, вивізаного як слід коштом Франції, згідно з найновішими засадами. Тій армії вдалося розмірно вільно виперти за Збруч українську армію, яка була знесилена боями, епідеміями, та мрією, яка була знесилена боями, епідеміями, та мрією, яка була знесилена боями, епідеміями, та мрією. Треба було бачити П., як вона була вивізувана і як в неї нічого не було, ні медикаментів, ані і як в неї нічого не було, ні медикаментів, ані муніцип. Зараз за Збручем — що за іронія! — саме та армія, а не армія Галлера, розпочала боротьбу з більшовиками. (Пос. Яворський: І ще Київ забрала).

І далі, прошу панів, Найвища Рада Антанти, бажаючи заповнити українському народові Східної Галичини його права, виготовила дові Східної Галичини і на засіданні 20. статут для Східної Галичини і на засіданні 20. листопада 1919 р. Найвища Рада той статут прийняла. Прошу ласкаво послухати бодей кілька найважливіших постанов того статуту. Отже він окреслює автономію значно ширше, ніж це побить проект ППС. Компетенція сойму

Не забудьте, що найдаліше до дня 25. грудня п. р. мусите викупити свою будинкову полісу на 1932 р. у приналежній агенції
Т-ві Взаїмних Обезпечень „Дністер”
у Львові, вул. Руська ч. 20.

автономічних земель означена ширше і докладніше. У Львові має бути створений Найвищий Трибунал, урядовців можна було іменувати лише зпоім громадян Східної Галичини і пропорціонально до чисельного відношення національностей. Колонізації не вільно було переводити колоністами зпоза автономічних земель. Краєвий маєток мав служити лише для краєвих цілей. Військо, рекрутоване з тої території, мало творити одиницю, яка мусіла бути гарнізонована лише в границях тої території (вибуки). Ніхто інший не виготовлював цього статуту, лише Найвища Рада Антанти. Потім польський уряд зумів відмовитися від цього обов'язку. (П. Ст. Стронський: Найвища Рада відкинула потім той договір. Остання промова Клемансо заповіла в парламенті відкинення). (Гамір). Я це сказав і не фальшую фактів: я сказав, що польський уряд зумів відмовитися від прийняття тої постанови!

ЛІНІЯ КЕРЗОНА, АВТОНОМІЧНИЙ ЗАКОН І РАДА АМБАСАДОРІВ.

Коли в 1920 р. більшовики розпочали наступ на Варшаву, Польща просила інтервенції від урядів Антанти. Тодішній англійський міністр закордонних справ лорд Керзон запропонував сторонам демаркаційну лінію, т. зв. лінію Керзона. (Голоси на правниці: Льюїс Джордж). Згідно з тою лінією Східну Галичину також треба вважати самостійною територією (вибуки на правниці), якої не відступається Світам, але щодо її приналежності, установ і т. д. мають рішити репрезентанти тої території. (П. Ст. Стронський перебиває). Чи я кажу, що ця лінія обов'язує? Наводжу лише панам історію. Тодішній польський прем'єр п. Владислав Грабський, який належав до Строніцтва Народового, згодився на це. (П. Рибарський: Не належав. П. Санойца: Належав). Я це панам докажу. (П. Стронський: Знову буде та сама історія що зі статутом). Пан Владислав Грабський був у Спа. Отже як панове можуть цьому перечити? (вибуки на лавках ББ.). Чи я тверджу, що лінія Керзона ввійшла в життя? Хочу саме сказати, що коли опісля відперто більшовиків, ця справа стала безпредметною. (Голоси: Історія мертворождених проектів). Історія, яка асетаки вказує, що справа автономії і справа трактування тої території, як автономічної, була завжди актуальна. Голоси на лавках меншин: І є міжнародна. Так, і є міжнародна. (Голоси: Це ми самі зробили П. міжнародною).

Потім справа стала безпредметною і далі ще тривала провізорія. Коли великодержави Антанти рішили урегулювати справу Східної Галичини, тоді рішено в польському соймі ввідний закон з 26. вересня 1922 р. Він вводив для трьох східних повітів, станіславського, для трьох східних повітів, станіславського, для трьох східних повітів, станіславського, автономію з воевідськими соймиками до системи національних курій. При цій нагоді згадаю, що той закон в 24 статті має постанову, що має бути оснований український університет. Завважую також, що обов'язуюча сила того закону повинна була розпочатися з днем 25. жовтня 1922 р. Не підпадає сумніву, що Рада Амбасадорів прийняла 15. березня 1923 р. відоме рішення, яке аключає Східну Галичину до Польщі. Зрештою саме те рішення найважливіше, що стверджує це. Тут вже відчитувано той уступ, тому повторю лише коротко:

„La Conference des Ambassadeurs considerant qu'il est reconnu par la Pologne qu'en ce qui concerne la partie orientale de la Galicie les conditions ethnographiques necessitent un regime d'autonomie”.

Отже Польща признала, що етнографічні умовини вимагають автономічного правління. Прощу панів, хоч навізати коротко до цього, що сказав п. проф. Римар. Передовсім, що у французькій мові слово *autonomie* має відноситися до громадського муніципального самоврядування. Тверджу, що так воно не є і що те слово відноситься також до територіальної автономії. Прощу подати мені інше французьке слово на окреслення територіальної автономії. (П. Ст. Стронський: *Un regime d'autonomie territoriale*). Прощу панів, прощу пригадати собі відповідну умову з Чехословаччиною, в якій застережено територіальну автономію для Закарпатської Русі, де також сказано *autonomie*, з тою різницею, що даліше наведено вже, що має бути союз і т. д. Тут сказано загально, бо Рада амбасадорів мала вже польський закон і той закон мав вже від жовтня 1922 р. ввійти в життя. Прощу панів, в цього всього виходить ясно, в цілої цієї історії і в цілого розвою цієї справи та в усіх наведених фактів, — ясно виходить, що тут справді малося на увазі національно-територіальну автономію.

ПОЛЬСЬКІ ПАРТІЙНІ АРГУМЕНТИ.

А тепер про деякі аргументи польських партій, що так рішуче заявили проти цього проекту. Стверджую, що на адміністративній комісії навіть ніхто не згадав про ті міжнародні зобов'язання, в виняток речника партії народної, який заявив, що вони „виконані“. Це твердження дуже сміливе. Адже не виконано досі навіть міжнародних стандартизованих постанов, щодо охорони меншин. Навіть цього не виконано. На це даємо вам, панове, докази. Про саму автономію тут згадану — навіть ніхто нічого не каже. Панове не згадали тут навіть про власний закон, який прийняв польський союз та який оголошено в законний спосіб. Він об'язує від 9-ти літ, а в нього аж одні літери не виконано. (П. Верчак: Закони про мову). Закони про мову в гірші, ніж були за Австрії. (П. Ст. Стронський: Яке було ваше становище? Завсіди „відкладаємо“). Ми взагалі нічого не казали. (П. Ст. Стронський: Ви не пішли навіть до виборів.).

ПРИКЛАДИ З ІНШИХ ДЕРЖАВ.

Панове висловлювали острах, що це може довести до розбиття держави, що можна створити державу в державі. Прощу панів, буду старатися занести в історію кілька відомих прикладів, що навіпаки, невиконання постулатів, які ставлять народи: може довести рідше до катастрофи для держави. Наведу історичний приклад маленької Ірландії супроти великої Британської Імперії. В свою час Ірландія майже захиталася наслідком того, що не хотіла спершу признати звичайного гомрула, а за що потім признала майже самостійність. А Ірландія в кілька мільонів, а нас: трохи більше. Так само було з Австрією, яка дуже спінилася зі своєю національною автономією і розлетілася. Так само було з Угорщиною, яка своїм славянським народам не хотіла нічого дати і в відповідно порізали. (Вигуки.) З другого боку маємо приклади, що надала повних національних прав може мати для держави дуже позитивні і дуже корисні наслідки. Візьмим хоч би приклад Швейцарії: там існує широка кантональна самоуправа. Наведу такий приклад, який зрештою панам певне відомий: ось недавно провіджуючи крізь Швейцарію залізницею чув я, як кондуктор викликавав назву місцевості по черзі по французьки і по німецьки. Так само бачив я, що існують написи по французьки і по німецьки. За дві години я чув, як той самий кондуктор викликавав місцевість в іншому порядку, отже спершу по німецьки, а потім по французьки. Чому? Тому, що в одній місцевості є більше того населення, а в другій другого. І нікому це не перешкоджає (вигуки). Хочете панове знати про почування, які я тоді мав? Я пригадав собі, що я у нас був свого часу, хоч лише на другому місці написи, які потім зовсім знедали (голос: Ви підчас інвазії нищили польські написи). Ні, а якби навіть були такі випадки, то це був воєнний стан. І тоді справді осоружно мене також деяке почуття стида, але стида не за мій нарід. (Провід переймав віце-маршал Маковський.)

ПОЛІТИКА АСИМІЛЯЦІЇ.

На адміністративній комісії перед у дискусії вело фактично проти внеску Отрочинцтво Народове. Нас це дивує це. Адже тут річ іде про загальну проблему панів, проблему, яка хочете підстави своїй державі утунтувати на асиміляції непольських народів. Ви говорили отверто в ширі. Може не цинізм, але бодей ширій. Одні з панів послив, не пригадує собі який, висловився на адміністративній комісії просто: „Хочемо вас проконституїти“. І ностеріалі панове старий аргумент: що український нарід не заслуговує на свою державу, і що є племенем. — аргумент, на який відповідало є тільки гідності нашого народу. (Оплески на українських землях.)

Мені здається, що посол Верчак агадав навіть як аргумент Росію: як Росія буде на це дивитися. Не знаю лише, яка Росія, чи та царська, супроти якої панове в 1914 р. оголосили своє *desinterement*, що торкається Східної Галичини... (Голос: Грабський) Це було у „Слові Польскім“ у Львові, може це панам предложити. (Голос: Просямо. Інший голос: Золота шабля. Вигуки. П. Рибарський: Шукайте тої шаблі і складок на шаблі. П. Ст. Стронський: Золотом в тої шаблі бюджетового дефіциту панове не покриті!). Тоді приходили мені на думку французькі слова: *On revient toujours à ses premiers amours* — Повертаємо звичайно до своїх давних симпатій.

ПОЛІТИКА УКРАЇНИ.

Зрештою залишаю на боці деякі вислови історично неправдиві щодо Наддніпрянської України. Тверджу, що Україна в 1919 р. у своїх важких кривавих боях проти більшовиків не дістала ніякої допомоги від Антанти і що Антанта допомагала Денікінові, а Денікінові більше належало підармити Україну, ніж йти проти більшовиків. Кажу це, бо панове про це агадали. (П. Рибарський: Не знаєте своєї історії). Україна ще й після 1920 р. боролася з більшовиками. (Голос: з НД: Не зміла). Хочу тут спердити також, що коли український нарід, так у Східній Галичині як і на Наддніпрянській Україні визволив свою руку від чужого панування, то його першим кроком не було простягнути ту руку, щоб здавити свого сусіда, але негайно признав іншим народам повні права, об'язав автономію і власних міністрів. Це історичні факти. (П. Ст. Стронський: Пам'ятаєте, пане посло, українську делегацію у Бересті, яка хомську землю...) Це зовсім інша справа. Нав'язую те своє твердження до слів п. Здзіслава Стронського, що не несправді була по нашія сторони. (Голос на правих: Любов). Була толеранція і врозуміння. (Голос на лівих: ВВ: Це в любови ви застрілили Потоцького). Це коротко мушу відповісти на закид, що не можна лучити в одну автономічну одяницю зі Східною Галичиною Волині, Підляшся і Полісся, а саме будімо з огляду на іншу структуру тих земель. Той ріжниця нагадлі нема. Названі землі заселює також у значній більшості те саме українське населення, яке нічим суттєвим не ріжниться від українського населення Східної Галичини. Знаємо з історії, що не були землі, які належали до Володимирського Князівства і творили колись одну цілість.

РЕГІОНАЛІЗМ І СУРОГАТИ.

Ще кількома словами я хотів би відповісти спеціально п. послові Здзіславу Стронському. Здається мені, що п. посол не вживає ніяких річових аргументів. Щодо аргументів, що громадська муніципальна і повітова самоуправа має заступити нам належну законно автономію, то здається, що я вже вказав раніше безпідставність цього закиду. Панове, а безпартійного Вільну винайшли знову якийсь інший сурогат, кажу сурогат, якому на ім'я „регіоналізм“. Те саме, що про кожний сурогат, можна сказати і про цей. Може висловиться дещо тривіально, що ви винайшли порох. Заперяв вас, що так не в. Сурогатами нічого не здобудете. Коли якийнебудь нарід хоче жити своїм життям, то мусить розвива-

тися у власних рямках і шойло тоді може бути продуктивний. Наш нарід дав на це докази. Ми поборили найбільші перешкоди, найбільші перешкоди. Наші кооперативи, наш „Ольський Гесподар“, наші молочарські союзи і т. д. розвиваються блискуче без ніякого регіоналізму. Не раз ще емуляція. І з цього приводу це корисна річ так само для держави, як і для сусіда. Отже по-що вишукувати якихось сурогатів?

Прощу панів, життів, психіка кожного народу вчить нас, що нарід розвивається найкраще сам у собі, а коли живе в одній державі з другим народом, то очевидно цей його розвиток іде на користь так само держави, як і сусіднього народу. Тому здається, що над такими пропозиціями і над таким способом поладати проблеми мусимо справді перейти до денного порядку.

ШКОЛА.

Ще кілька слів у відповідь на твердження п. Римара, хоч воно не належить безпосередньо до речі. Не маю тут під рукою статистичних даних цифри, наведені послом Римаром щодо шкільництва. Маємо до дла тут з одним великим основним непорозумінням. Ви, панове, вживаєте, що утравістичні школи є наші українські. (П. Верчак: Ні, це наші і ваші). І викажете, панове, що прещі тепер тих шкіл більше, а тимчасом ми вивадуємо цифрову, що маємо укр. нар. шкіл у порівнянні до числа апід австрійської влади на якій 2.000 менше. (П. Верчак: Хочемо, щоб не було окремих польських і окремих руських, лише спільні, бо хочемо любитися). В основним приципом, що навчання може йти в користь лише у рідній мові. Ту засаду вводить сюди навіть догвор про меншости, бо це кардинальна засада. Чи гадаєте, панове, що в тих краєвих школах, які були за Австрією, не вчили польської мови? Очевидно, що вчили, але вчили аж від третього року, коли дитина дістала підстанову науку у рідній мові. Якже в тепер? Утравістичні школи на практиці виходять на те, що в першому році навчання вчиться дитина ще не зовсім розуміючи у чужій для неї мові. Такі самі аргументи панів щодо осадництва і парпеліції. Кажете панове, що ті земельні маски були алебілими в польських руках, отже, що це польська земля. Але якби препінь прийшло виласнення серед тих соціальних рухів, які тепер відбуваються, то який рух іде на користь тих *Bodenständige*, як кажеться по німецьки, для тих людей, які своєю кров'ю і потом, коли були часи панщини, стократно вже ту землю влкупили. (П. Ст. Стронський: Може переконаєте Курціса, що більшість земельських власників є польська). Колиб існували належні умовини, то я признав би Вам праву. (Голос на правих: Колиб не польське лицарство, то татари там були би.) Не знаю, хто в першому ряді боронив — чи не козакі...

Щодо асиміляції нашого народу, то може успокоїти панів з Народового Клубу. Наш нарід пережив вже чимало історичних калварій, одначе не втратив віри і певности в свою будущачу як народу і ніколи її не втратить. Немає ж в історії прикладів, щоб можна якимнебудь засобами винищити живий нарід навіть багато менший і слабший від нашого!

Заявляюся за внеском меншости.

Перед загальним переписом населення.

День 9. грудня ц. р. має виявити численність та характер розселення українського народу в межах польської держави. Ця подія матиме для нас не менше значіння, ніж напр. політичні вибори чи інша загально-національна справа. У впорядкованих демократичних державах статистичні дані про населення часто рішають про напрям країної адміністрації, шкільництва, судівництва і т. д. Навіть там, де свобода державної більшости нехтує основні потреби й права національних меншостей, має перепис населення за садничо важливе значіння. Передовсім самі держави використовують часто такий перепис як один із засобів для виправлення адміністративних заходів у поодиноких краях. У таких випадках звичайно для держави з національними меншостями є найважливіше всього мати такі конскрипційні дані, які зменшували би фактичну численність якоїсь національної меншости та, головню, — свідчили би про брак національної суцільности на теренах меншостей. Держави напр. використовували вислід перепису для створення прихильної для себе міжнародної опінії щодо фактичного стану її меншостей. Вже ця обставина пояснює, чому напр. є загально прийнято особливо критично й обережно підходити до кожної урядової статистики про теперішнє національно різномовне населення.

Досигнення як найбільше правдивого вислуду перепису є узагальнене передовсім: 1) ак безпеченням свободи власноручного виповнення конскрипційного листка для кожного члена національної меншости та 2) уможливленням контролю з боку національної меншости над діяльністю конскрипційних функціонерів. Але це може мати реальне значіння лише там, де й найменше культурно та соціально розвинені верстви населення не мусять боятися за можливі переслідування з боку пануючих чинників, за правдиве виповнення формулярів та де кари за зловживання при переписі існують не тільки на папері. Питання про національність, мову та релігію мають особливо актуальне значіння скрізь там, де корінне населення не є послідовно рігиче щодо національної свідомости та власної організованости. Отже напр. на Волині, Холмщині, Підляшшу та Поліссі, де для конскрипційних даних є безперечно більш можливости, ніж скрізь у Галичині.

Окремою справою є вирішення питання мови в спірних випадках, як напр. у мішаних подружжях, поміж дітьми від різних батьків (матерей), поміж сиротами або каліками та под. Ст. спільна контрола над переведенням перепису в таких випадках є необхідна.

Дуже важливою є справа якої та мови...

При зміні адреси просимо подавати й стару адресу.

Окуліст-оператор **Д-р НАРУГ Ф.**
7-й ВІВ, вул. Рутівського 3. Телефон 29-77

повернув.

Лямпа щелинова, кварцова, дієтермія. 815 1-3

Б. посол Д. Паліїв вкінці на волі.

(Випущений за кавцією 16.000 зол.)

В суботу, 7. ц. м. в 3 год. попол., випущено б. посла Дмитра Паліїва, бувшого берестейського в'язня, із львівської слідчої в'язниці при вул. Казимирівській (Бригідок) на волю. Звільнення наступило після зложення кавції в сумі 16.000 зол. П. Паліїв томився у слідчій в'язниці рівно 14 місяців, однак вийшов із в'язничих мурів фізично і морально зовсім здоров.

Ганді в англійського короля.

ЛОНДОН ТЕЛ. ПР. Король Юрій прийняв 5. ц. м. всіх учасників конференції круглого стола чаєм. Між 500 гостями був і Ганді, що явився у своєму звичайному вереті. Король розмовляв з ним коротко і представив його теж королеві.

Берестейський процес.

(Дванадцятий день розправи.)

ВАРШАВА. Сьогоднішня розправа по-

чалася від айзана комісара політичної поліції Банко. Він оповідав докладно про організацію міліції ППС. На припоручення влади слідкував він за діяльністю ППС, яка скріпилася значно від хвилини, коли ППС перейшла до опозиції. ППС почала творити нові кадри міліції, отримувати команди, поділені на відділи та рої зростали в силу. Під Ченстоховою відбувався курс для інструкторів, а викладали на ньому старшини, що служили при війську. На курсі вчили стріляти у всяких позах, кидати бомби та гранати, битися на штики. На закінченні курсу промовляв посол Пушак і казав, що курсанти мусять бути готовими до боротьби, що зближається. На вул. Варшавській у Варшаві відбувалися сходини керівників львівської міліції, звіти від них відбирали послы Хондзинський і Дзєнгєлевський. 1929 р. створено новий курс при вул. Червоно Хреста у Варшаві. Викладав на ньому якийсь хемик і посол Пушак. Деякі міліціонери мали власні револьвери, інші одержували від посла Хондзинського, який приніс на курс у березні 1930 р. 20 ручних гранатів; він мав переховувати в соймовій гостинниці 60 револьверів. На нараді сойму 6. грудня 1929 р. хотів він післати своїх міліціонерів (на галерію), але перешкодила цьому поліція; найшла підчас ревізії багато зброї у міліції та візитову карту б. марш. сойму Дашинського в одного члена. При допомозі цієї карточки ві словами: „Прощу прийти до мене на конференцію“, мали міліціонери пройти соймові ворота. 14. вересня відбулося у Швайцарській Доліні віче. Перед вічем роздали учасникам зброю. На вічах німаничі намовляли до вуличних маніфестацій, між ін. намовляв пос. Дібоа.

Тепер світок відповідає на питання. З початку було 300 членів міліції, опісля 800; ППС мала через реєстрацію 3.000, після реєстрації 1500—1.600 членів. Про планований замах на марш Пласуцького свідок доповідав 12. X. 1930 р. від Пужицького, повідомив про це вищу владу. На приказ керм. відразу безпеки мін. вл. справ Кавецького арештували „п'ятку“, що підготувала замах. Пужицький не був його конфідентом, свідок удержував із ним зв'язки за посередництвом розвідника Моравського. Арештовані призналися до своїх приготувань. Про вуличну боротьбу 14. вересня знав свідок лише зі звіту. Арештовану „п'ятку“ свідок переслухував і всі призналися до звин. лише Ягодайський сказав, що ніколи не виконав би замаху, бо дуже шанує і цінить марш. Пласуцького. Командантом міліції ППС був посол Аришевський, але лише з назви. Про джерело своїх інформацій не може сказати, але на друге питання прокуратора каже, що мав своїх донощиків у міліції. У заверсі на Читателі брали участь послы: Прагер, Варлішкий і Дібоа, вони грали головну роль, найменшу Аришевський. У страйку, що мав відбутися 1929 р. мала помагати міліція, а головню її бойовий підрід А., також ТУР і його міліція „Червона Стріла“. ТУР-ом кермував Дібоа. У війську пирила ППС де-гючки з підписом „Штви і шаблюка“. Після запитів прокуратора, питає свідка аль. Беренсон. У непорозуміння його зі свідком мусів встрипати предсідая.

Ганді їде до Америки.

Рим 7. XI. ПАТ. Міністр закорд. справ Ганді виїждить сьогодні до Америки. Товаришав

Остання дорога д-ра Володимира Охримовича.

Покійний д-р Володимир Охримович був прикований до ліжка більше двох літ. Позбавлений волі рухів і дару мови — жив і наче не був уже весь той час між живими. Муки його збільшувала повна свідомість, яку зберіг до останніх хвилин. Тому українське громадянство, жагуче вичікуючи видужання того визначного свого діяча, рахувалося всетаки від довшого часу з можливістю катастрофи. А проте, коли в п'ятницю в полудне пронеслася по Львові звістка, що д-р Володимир Охримович помер — ця звістка потрясла всім й викликала надзвичайно гітуче враження. Хоча вже від двох років не бачилося по установах тієї метушливої, вічно активної людини, якої скромність була така велика, як великими були дари його ума, а велика духа була у яскравій диспропорції з невеличким ростом, — всетаки відчували враз усі якусь пустку, наче він учора ще був між нами й ось відійшов — на віки.

Над цілим рядом установ — над „Дністром“, „Народною Гостинницею“, з балькону „Центробанку“ і т. д. — повисли чорні хоругви.

Жалобний похід провадив Преосвящений Епископ Будка в асисті майже всіх членів капітули й усіх парохів м. Львова. Серед вінків, якими був покритий караван, був м. ін. вінок від Української Парламентарної Репрезентації й Національно-Демократичного Об'єднання.

Коли похід зійшов від вулиці Курковою, від дому жалоби, та спинився на Підваллю, з жалобно прибраного наріжного балькону „Дністра“ промовив д-р Кость Левицький, який-уже вичікував колишнього друга й товариша праці. У зворушливій промові д-р К. Левицький

згадав про той величезний скарб праці, яку Покійний вклав у всі творчі діянки українського життя та накреслив його силуету, як громадського діяча, вченого, публіциста, практичного економіста й знаменитого адвоката.

Потім похід рушив вул. Чарнецького й Личаківською вгору. Перед церквою св. Петра і Павла, яка була парохіальною церквою Покійного, похід зупинився і домовину внесено до церкви для відправи над нею.

Над відкритою могилою перший промовив сенатор д-р Антін Горбачевський в імені Української Парламентарної Репрезентації. Промовць звернув увагу головно на дві дати в життю Покійного: останні роки мин. століття, коли він брав найактивнішу участь в кристалізації української національної думки та оформування її у новозаснованій Українській Національно-Демократичній Партії, та 1907 рік, в якому ввійшов до австрійського парламенту, як посол з Заліщищини. Другим промовцем був о. кан. Дам'ян Лопатинський, який освітив ролю Покійника спеціально в діяллі національної преси та запевнив його тілні останки, що органи В-чої Спільноти „Діло“ ніколи не забудуть принципів, які голосив Покійник, як трьохкратний головний редактор „Діла“ і довголітній член та голова Надзірної Ради Видавництва. Останній промовляв б. сен. М. Бараник від Заліщищини, який вичислив вікопомні заслуги Покійного для тої частини Галичини, яка вкрилася нині жалобою.

Під згуки похоронних пісень висипано нову дорогу могилу...

йому не тільки особисті секретарі, але також шеф пресового бюро Рокко і повновласний міністр Россо, відомий знавець в морських справах. Його участь в подорожі свідчить, що морські справи займають поважне місце у вашингтонських розмовах. Точні інструкції дав йому перед від'їздом Мусоліні. Деяке світло на цілу подорож кидає преса, яка підкреслює значіння Зед. Держав у нинішньому житті народів і стверджує, що без них, зокрема без ініціативи Гувера годі уявити собі розв'язку світової кризи.

ОСТАННІ ВІСТІ

З ПОЛЬСЬКОГО СОЙМУ.

Після промов послів Недзьялковського і Бітнера (ХД) забрав голоє пос. Луцький (Укр. Кл.), заявляючи між іншим: В бюджетовому прелімінарі фігурує одинока позиція на українській цілі 90.000 зол. на український інститут у Варшаві, ведений еміграцією з Наддніпрянщини. В порівнянні з фактом, що в польській державі живе 7 мільонів українців, ця позиція досить яскрава. Українське життя проявляє всюди велику творчість, світ чимраз більше звертає на нас увагу, тільки польський уряд не сповняє своїх зобов'язань супроти нас. Тому Український Клуб мусить зайняти супроти бюджетового преліминаря негативне становище.

Промовляли ще послы Хондзинський (НПР), Ротенштайх (Жид. Кл.), міністр внутр. справ Перацький, що торкнувся студентських заворушень у Варшаві, Голинський (ББ), Янковський (німець) і пос. Білинський (укр. соц. рад., який пригадав, що представники його клубу ставились все негативно до польського уряду, тому, що вони не визнають права на самовизначення українського народу. Навязуючи до пацифікації, промовець зазначає, що саботажні акти і підпали, приписувані українцям, були ділом провокації.

До гострої сутички між пос. Стипулковським (Нар. Кл.) і президією та пос. Медзінським (ББ) прийшло знову з приводу університетських подій у Варшаві.

ВИБОРЧІ ПРОТЕСТИ.

9. XI. Найв. Суд розглядатиме 4 протести проти виборів до сенату у львівському воєвідстві. З того воєвідства одержали: 7 мандатів ББ а 2 УНДО (Кисілевська й інж. Павликовський).

КОМУНІСТИЧНІ ЗАВОРУШЕННЯ У ЛЬВОВІ.

У суботу 7. ц. м., як у 14. роковини проголошення комуністичного устрою у СРСР, львівські комуністи улаштували вуличні демонстрації. При тій нагоді вибили виставову шибку відомої годинникарської фірми Ціппер у Ринку та розікрали трохи дорогі цінностей. Поліція арештувала 4 авантюриків, що вибили цю шибку.

З останніх вістей виходить, що виставу в Ціппера вибили не вуличники а 4 студенти-познанці, замешкалі у Львові.

ЕКСЦЕСИ НЕ ВГАВАЮТЬ.

У Варшаві в Торговельній Школі польські студенти виважили двері та зломовили люкаль жид. товариств. Виклади в Торг. Школі здержані. Біля політехніки прийшло до сутички студентів з поліцією. Поліція вжила гум. п. лиць. Політехніка зачинена. Поліція арештувала 120 студентів. Вони відповідатимуть за спротив владі та насильство. Кажуть, що деякі з них стануть перд нагим судом. Арештовані почали гололівку.

У мін-стві освіти відбулася нарада ректорів варшавських вищих шкіл. До Варшави покланіо телеграфічно ректорів усіх вищих шкіл у Польщі на нараду в справі положення. — Зачувати, що вищим школам відберуть авт. права а студентам акад. привілей.

НАГЛИЙ СУД У ПЕРЕМИШЛІ.

ПЕРЕМИШЛЬ, 8. XI. ПАТ. Перед нагим судом у Перемішлі стане на домагання прокуратора Маріян Горохівський під замітом підпаду клуні Катерини Баранової в Острові.

НАДЗВИЧАЙНА СЕСІЯ СОЮЗУ НАРОДІВ У ПАРИЖІ.

Французький міністр закорд. справ Бріян, як предсідник Ради Союзу Народів, звернувся до урядів у Токіо і Нанкіні з зазивом, щоби припинили боеві операції в Манджурії. Він пригадав обом урядам приречення, зложене Раді 30. вересня ц. р., що занекають всякої акції, що веде до загострення ситуації в Манджурії. Крім того Бріян має вислати Японії протест проти обсадження японськими військами мостового причілка на ріці Ноні.

З огляду на гіршу ситуацію в манджурському конфлікті генеральний секретаріат Союзу Народів скликав надзвичайну сесію Ради на 16. ц. м. до Парижа за згодою всіх членів Ради Союзу.

Відповідь Японії та Китаю.

ПАРИЖ, 8. XI. ПАТ. На письмю Бріяна з 25 жовтня анслада XI. ПАТ. в якій погоджується на важність заяви з 30. IX., підчеркує свою ширю охоту завернути війська з Манджурії якомога найскоріше, але побоюється, що на значних обсягах одні повсталиби зворушення.

ЖЕНЕВА, 8. XI. ПАТ. Нота китайського уряду протестує проти гуртування японського війська біля мостового причілка на ріці Ноні, бо це гуртування є об'явом зусиль японії, щоби усунути китайську владу з усієї Манджурії.

СПОРТ.

ЛІГОВІ МИСТЕЦТВА.

Львів. Погонь—Варта 2:0 (1:0).
Краків. Висла—Варшавянка 1:1 (1:0).
Краків. Гарбарія—Лекія 4:0 (1:0).
Вел. Гайдуки. Рух—Краковія 4:2 (2:2).
Варшава. Польонія—ЛКС 1:1 (0:0).

З ВХІД ДО ЛІГИ.

Селанці. 22. пп.—Напшуд 2:1 (0:0).

3 судової салі.

Б. Кравців і 13 тов. перед львівським судом.

(П'ятнадцятий день розправи.)

В суботу (7. XI.) продовжував свої зізнання на тему УВО і ОУН ради. Івахів. Його зізнання в тому дні доповнювали попередньо зложені. Зокрема згадував знавців особами поодиноких обвинувачених та їхню роль в українській конспірації. Обтяжуючі зізнання щодо Кравців, Прошвинів, Матийців, Чуловського і Пелеського не відбигали в нічому від зізнань поміч. комісарів Чеховського і Федунішина, які зложили вони в цьому процесі. Зізнання ради. Івахова протяглися до полудня.

Опісля завдавали питання прокуратор і оборони.

З причини загального перемучення не могла оборона вичерпати всіх запитів і предсідник зарядив дальше розпитування цього знавця на найближчий день розправи — себто понеділок.

Важкі запити і відповіді в пополудневої розправи подамо докладніше разом з докінченням розпитів знавця на понеділковій розправі в найближчому числі.

Тисяча інвалідів УГА жде на поміч суспільності. Вшануйте їхні заслуги в місяці листопаді.

Дописи.

РАВА РУСЬКА. (Дещо про буйну фантазію тутешнього дописувача „Л. Курера Подзвенного“.) В числі 287. „Л. Курера Подзвенного“ в 17. X. читаємо під заг. „Збройний напад Українців на староруського читальниці ім. Качковського пол Равом Руська, dokonano в почі нападу зі зброєю на читальню ім. Качковського, здемолювало будинок, виломано двері й вікна і знищено внутрішнє урядження. — Тимчасом справа малася зовсім інше. А саме новоіменована учителька п. Марія Вішневська хотіла мешкати в читальні (котра стояла пустою), на що одержала дозвіл від завідувача читальні Максима Возняка. Зарішниця Парашка Коростіль вибила читальню, а перед біленням позлімала образи (ціле урядження) і поскладала на під. Одне згадана учителька зреагувала з мешкання, бо наїшла собі відповіді. В кілька днів потім хтось вибив шиб в читальні. „Курерок“ набрав зараз крику про збройний напад, виломання дверей, знищення внутрішнього урядження і т. д., а тимчасом тверді зовсім неупокоржені, а внутрішнє урядження стоїть найспокійніше ніким не тикане за печерою З цього бачимо, яких дописувачів має „Курер Подзвенний“, що зі звичайного нині на селі вибиття вікон роблять аж „збройний напад“.

КОВЕЛЬ. (Арештування української молоді на Волині.) Ще 26. IX. ц. р. ковельська поліція арештувала в Ковлі: 1) Славка Онискевича, уч.

з р. міричної школи, 2) Володимира Маркевича, абсолютента 4-літньої школи дорожого-волинської, 3) Павла Вітрика, урядовця Комуністичної Каси Опшадності, 4) Ілію Кунича, урядовця Кооп. Вазку, 5) Сергія Сомчинського, рішника, 6) Зенка Сомчинського, рішника, 7) Гріця Лісевича, урядовця музичної школи, 8) Юрка Бортка, уч. торг. школи, 9) Мільо Гілевську, уч. торг. шк. Треба зазначити, що по кількох днях випустили на волю Юрка Бортка і Мільо Гілевську так, що Юрка Бортка прийняли зараз до школи, а Мільо Гілевської не прийняли, хоч вони разом ходили до одної школи. Цікаво було б знати, що за „протекцію“ мав Юрко Бортко? Волод. Маркевича звільнили до війська, так, що підчас арештування його стягнули і він перебував тепер у військових арештах. Всі арештовані — це 18—22 літні хлопці. Чому їх арештували, не відомо. Оскільки хтось з родини спитає суддю, чому їх син арештований, то він відповість „належи до бовів“. Яка це має бути „бовівка“, не відомо тут нічого. Арештовані — це ковельські хлопці, тільки один з них, а саме Славко Онискевич, в розмові з Угнівським, пов. Рава Руська. Просимо наших послів записуватися цю справою.

Ю. О.

Ціни набілу у Львові.

„Маслосоюз“ плати кооперативам для 7. XI. ц. р. за масло експортне та десерове пріма 329 зол., а літру молока 28—29 сот., літру сметани 130 зол., коду яєць 680—690 зол.

ОГОЛОШЕННЯ

Театри.

Великий Міський Театр:
Понеділок, 9. листопада год. 7.30 веч. „Тинь“.

Театр Річнородностей:
Понеділок, 9. листопада год. 7.30 веч. „Радісне знання“.

Кіно.

АПОЛЬО: „Фра Діаволо“ (в головній ролі італійський співак Тіно Патієра).

КАСІНО: Звукова фільма „Жоржетини кохання“.

КОПЕРНИК: „Марлена Дітріх як Х-27“.

ЛЕВ: „Африка говорить“ 100 проц. звукова фільма.

МАРУСЕНЬКА: „Марлена Дітріх як Х-27“.

МІРАЖ: „Втеча від кохання“.

ОАЗА: „Співак Парижа“ з Морісом Шевалє.

ПІЛІС: Звукова фільма „Король бульварів“.

ПІЛІС: „На крок від танцю“.

ПІСАНІ: „Кабалетова пісня“ (Кен Мейлард), американська комедія та звуковий додаток.

ПРОМІНЬ: „Чудеса в Масабельських горах“.

СОНЦЕ: „З днів на днів“ і додаток.

СТИЛЕВІ: „Під крилами Парижа“.

УПІХА: „Останній роман“ (Ів Петроуль).

УБОРОНЕЦЬ ПРАВА: (Гім Мек Кон).

УІМЕР: „Весна в Пратері“.

Програма радіо.

Середа, 11. листопада 1931.

Львівці (259.3) 18.10 „Привітання школа та привітання“. Львівці (358.3) 20.45 Концерт. Гамбург (372.2) 19.55 Опера. Букварет (394.2) 20.00 „Фавст“. Соґенс (403.8) 20.00 „Школа на сонці“. Берлін (419) 17.30 Література. Харків (426) 15.00, 18.00, 20.00 Концерт. Рим (441.2) 21.00 Опера. Гельсінґфорс (453.2) 20.05 Танцювальна музика. Лінґенберг (472.4) 18.00 „Лішки хочуть роззброєння“. Прага (486.2) 20.00 Концерт. Мільно (500.8) 20.45 „Три побажання“. Бруксбург (508.5) 21.00 Література. Відень (516.4) 17.00 Концерт. Рига (524.5) 19.00 Концерт. Мінхен (532.9) 20.55 Література. Буцапешт (550.5) 20.30 Концерт. Ленінград (1000) 23.00 Танцювальна музика. Калюндборґ (1153.8) 21.00 Опера. Москва (1481) 17.00 Література. Кенґевустерґавен (1634.9) 22.15 Танцювальна музика. Париж (1724.1) 22.30 Концерт.

Львівське радіо.

Вівторок, 10. листопада 1931.

Львів (380.7) 11.40 Перегляд краєвої преси ПАТ. 11.58 Час із Варшави. 12.10 Про погоду дня. 15.05 Гості з сільської опшадності. 15.15 Летунська хвилюна. 15.50 Програма для дітей. 16.20 Військовий спів. 16.40 Концерт. 17.10 „Лобізна похід — переможців“. 17.35 Концерт. 18.50 Всичина. 19.15 Правничі ради для селян. 19.30 „Шляхом торгівлі та торгівельності“. 20.00 „11. листопада“. 20.15 Концерт. 21.55 „Роззброєння і торгівель“.

на воздушна фльота“. 22.10 Концерт. 22.50 Спортові новини. 23.00 „Підґалинські гутірки“. 23.30 „Танцюристим кроком по Польщі“.

ОПОВІСТКИ

За оголошення редакції не відповідає

Український Театр „Кооператива“ у Львові ім. Тобілевича в Станіславові. 773

СТРИЙ.

9. XI. „Пурга“.
10. XI. „Розвідка“.
11. XI. „Мина Малайло“.
12. XI. „Що що Тирса шестеліза“.

„Заграва“ український театр під адм. І. Волощука.

ХИРІВ

9. XI. (понеділок) „Ромео і Юлія“.
10. XI. (второк) „Хмара“.

ПЕРЕМІШЛІ.

12. XI. (в четвер) селя „Нар. Дому“ івангураційна вистава зимового сезону 1931/32 р. „За друзі своїх“. Початок, год. 8.30 веч.

В приготуванні: „Легкодушна сестра“, комедія В. Пешинського та „Без куртки“ актуальна релієта О. Степного.

Подается до відома, що з днем 1. XI. театр прибрал назву: „Заграва“, український театр під адм. пров. І. Волощука.

Замість подяки за надіслані побажання з нагоди вітання складають 10—20 зол. на українських інвалідів імж. Роман і Олександра Воробейчичі з Білобожничі 807

Українське Технічне Товариство у Львові повідомляє, що відіст тов. імж. Дуни Романа з Праги (Артезія) на тему „Значення і авторитетні керниси та їх вершини“ відбудеться в середу 11. ц. р. в год. 18.30 в домі Товариства, Ринок 10. Н. Гостям раді, 818

Загальні збори Муз. Інституту ім. Лисенка в Перемишлі відбудуться дні 12. листопада в год. 7.30 веч. 808

Урухомлення української приватної коед. гімназії в Рогатині. Вступні іспити до всіх класів (I—VII) відбудуться в дні 12—14. листопада ц. р. Ученики(иці) розв'язаної гімназії Р. III. в Рогатині не потребують складати вступних іспитів, оскільки бажано записатися до тої самої класи, в якій були в халі розв'язаної гімназії. Всіх інформацій уділяє дирекція гімназії. 819

Виказ жертв, зложених в „Дні Студента“ дні 21. вересня 1931 р. у львівському Воевідстві для Товариства Прихизників Освіти у Львові на „Фонд Допомоги Українському Студентству“ Львів — місто учинця збірка 148037 золотих

Львів — повіт: Гримбовичі 36.77, Голоско Велике 17, Рудно 20.30, Чиники 34.55, Гауховичі 32.12, Галі 10.19, Підберезні 82.10, Винаники 73.31, Мислаші

18.55, Левадівка 66.23, Сигнівка 19.50, Разом 411.10 зол.

Повіт Бібрка: Суходіл 14.75, Романів 45.70, Візхонень 5, Бібрка 29.50, Гайбоничі Вел. 25.40, Ходорів 38, Огіневичі 17.45, Городище Корол 19, Дудіби 22, Лішня 8, Лугани 5.70, Голдовичі 15, Демидів 13.30, Добровляни 9.80, Чорний Острів 5, Молодинче 5.50, Квісело 13.70, Разом 292.80 зол.

Повіт Яворів: Яворів 49.50, Нагачів 4.50, Стариська 28.94, Любичів 2, Нагачів 11.15, Порудно 12, Рогізно 16, Новий Яків 6, Старий Яків 7, Вуйні 3.50, Разом 160.40 золотих.

Повіт Лисько: Лисько 73.95, Візхонень 13.60, Береги Доля 19.50, Устрики 30.26, Бандрів 35, Разом 172.31 золотих.

Повіт Сянік: разом 65.11 золотих.

Повіт Самбір Старий: Старий Самбір 178.80, Недальна 8.50, Стара Сіль 13.90, Стара Ропа 6.95, Фельштин 17.85, Разом 226 зол.

Пов. Самбір: Ортиничі 4.20 зол.

Пов. Городок Ягил: Ставчани 27.15, Оброшні 22.70, Разом 49.85

Повіт Сокаль: Перемисль 49.90, Себечів 16, Ворохта 3.20, Хлопяти 10.43, Ванів 1, Прусики 8.44, Гора 1.70, Жузь 11.90, Белеві 2.50, Пивовишня 7.56, Холма 5.47, Махнівська 7.35, Осередів 1.50, Вижів 8, Митів 16.55, Циблів 10.45, Городище 9.60, Переводів 3.20, Бела 35.50, Сокаль 150.40, Поторица 16, Комарів 4.35, Завишня 13.50, Бузька Поторицька 0.80, Ізковичі 9.20, Сілець Бельзний 23.14, Боратин 13.60, Опішанське 12.60, Яструбичі 10.87, Лішня 11, Пархач 13.56, Тартаків 14.65, Тартаківське 6.60, Ксаверівна 7.95, Горбів 2.39, Шарпанів 10.70, Копитів 24.40, Бабатин 9.10, Витів 19.90, Спасів 27.47, Торки 7.69, Переватичі 28.55, Зубків 21.89, Лешатів 8.55, Роджаків 5, Переспа 5.10, Хоробів 30.08, Моків 11.65, Шитків 20.90, Угринів 24.45, Тудорковичі 22.11, Разом 797.27 зол.

Повіт Рава Руська: Угнів 55.60, Вербиця 52.45, Воронів 5.40, Карів 8.05, Махнів 30.55, Корчів 6.50, Піддубні 12.63, Тягів 9.45, Угнівське 20.50, Хлічани 36.16, Шепетин 2.90, Новосілки Передні 8.22, Вілька Верб 6.02, Журавів 5, Заставне 2.85, Терешини 4.45, Рава Руська 55.40, Радруж 8.25, Гребеніє 3.15, Мости Мали 1.30, Ричів 14.70, Гайче 12.35, Десятир 5.10, Угнівське 9, Немирів 9, Монастирок 5, Разом 379.35 золотих.

Пов. Добромиль Трушеничі 18.73, Янів Доля 9, Разом 27.73 зол.

Пов. Рудків: Комарно 60.50, Якимичів 14.00, Разом 84.50 зол.

Пов. Дрогобич: Борислав-Мразинів 18.90, Воля Якубова 3.20, Борислав 2 (Густановичі) 78.81, Борислав 37, Разом 166.91 зол.

Львівське Воевідство дало разом 4317.60 золотих.

Всім П. Т. Жертводавцям і збірникам Виділ Товариства складає широк подяку. Дальший виказ жертв зложених на листі як також виказ датків, зложених поодинокими громадянами буде оголошений пініше.

Різночасно просимо П. Т. збірників зглядно збірковій комітеті, котрі досі не звернули збірковий лист, щоб негайно звернули їх до Канцелярії Т-ва, Львів, Сушицького 21. — За Виділа Т-ва: Володимир Дециньчич — голова, Орест Гладкий — секретар.

ДРІВНІ ОГОЛОШЕННЯ

За оголошення редакції не відповідає

КАНДИДАТ АДВОКА. з 4 літ. практикою шукає місця в адвоката. Дієсло оголошення до Адміністр. „Діло“ під „Кандидат“. 769 1-3

ПАННА КРАВЧИНЯ шукає закятти по прихизних домах. — Зголошення у п. п. Маликів, вул. Бежа ч. 12 а. 811

ДВА ПОКОЇ, кухня, комфорт зараз до винайму — Відомість: Відличисла, робітня суконь, вул. Хоружина 10. 814

КОСМЕТИЧНА фабрика у Львові шукає постійних заступників у кожній місті Сх. Галичини та Волині. Першество фазіаці. — Зголошення з поданням референцій та життя-напису до П. А. Р. Львів, Академічна 14. під 3. Н

НА ПРОДАЖ парцеля 155 сажнів при вул. Болеслава Хороброго бач. Листопада, близько трамваю. Довідатися у С. Кузика, Задвірчанська 105.

НА ПРОДАЖ ЗА ПОЛОВИНУ ЦІНИ в ЯМНІ н. Прутон (3 км. за Яремчом) нова сонешна вілла (з великим садом), 20 великих кімнат і три ванні веранди в середині місцевості при толовому гостиниці напроти залізничної дільниці (бетонного моста). — Вісткі: Львів, вул. Галицька 20, фірма Ошеска

ОГОЛОШЕННЯ

За оголошення редакції не відповідає

Оголошення.

Загальні Збори Товариства Господарсько-Кредитового „ПОМІЧ“ товаришів зареєстрованого в об'єкшеною порукою в Миклушиніх в дні 21. листопада 1931. в 1. год. пополудні в читальні „Просвіти“ в Миклушиніх з такою програмою:

- 1) Відчитання протоколу з попередніх Загальних Зборів.
  - 2) Відчитання протоколу ревізії Кооперативної Ради у Варшаві.
  - 3) Звіт ліквідатора.
  - 4) Затвердження балансу.
  - 5) Ухвалення проєнтовой статі з плати щадничих вкладок.
  - 6) Несни і запити.
- Коли в 1. год. не явилось відомі число членів, то Збори відбудуться того самого дня в год. 2, без огляду на прсутне число членів, з тою самою програмою.

Надірня Рада

Оголошуйтеся в найстаршій укр. щоденнику „ДІЛО“